

*Nic Năstrușnic
și
lupta cu păduchii*

Ilustrații de Tony Ross

Traducere din engleză
de Andreea Caleman

ARTHUR

1. Nic Năstrușnic și lupta cu păduchii	7
2. Nic Năstrușnic și sfarmă-oase	25
3. Nic Năstrușnic și excursia cu școala	45
4. Nic Năstrușnic și oaspeții la cină.	63

Libris

.RO

Respect pentru oameni și cărți

1 | Nic Năstrușnic și lupta cu păduchii

Hâș, hâș, hâș!

Tata se scărpină în cap.

— Nu te mai scărpina, te rog! Suntem la masă! zise mama.

Mama se scărpină în cap.

— Nu te mai scărpina, te rog! Suntem la masă! zise tata.

Nic se scărpină în cap.

— Nu te mai scărpina, Nic! spuseră mama și tata îintr-un glas.

— Aoleu! zise mama.

Lăsa furculița jos și se încruntă la Nic:

— Nic, iar ai făcut păduchi?

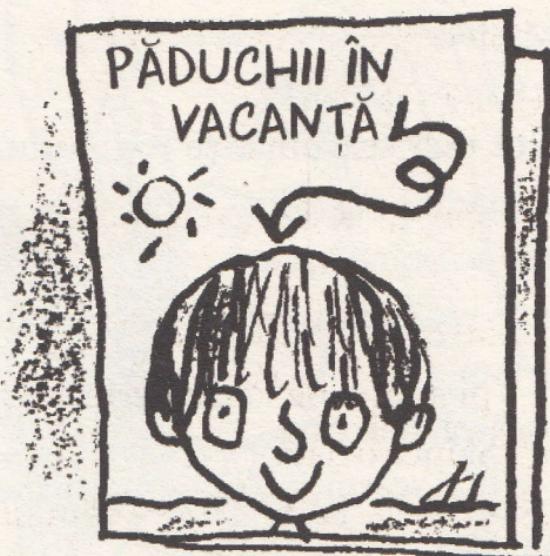
— Nuuu, deloc! răspunse Nic.

— Treci la chiuvetă, Nic! spuse mama.

— De ce? vru să știe Nic.

— Să văd dacă ai păduchi!

Nic își târî picioarele spre chiuvetă cât de încet putu. „Nu-i corect!”, își spuse în sinea lui. Nu e vina lui că păduchii îl iubesc. Capul lui Nic e un soi de loc de întâlnire pentru păduchii de pretutindeni. Probabil păduchii dau petreceri și vin în vacanță și păduchi din străinătate.

Mama îl pieptănă pe Nic cu pieptenele de păduchi.

— Ești plin de păduchi, Nic! zise ea.

— Ooo, ia să vedem! se bucură Nic.

I-a plăcut întotdeauna să numere câți păduchi are.

Respect pentru oameni și cărti
— Unu, doi, trei... patruzeci și cinci, patru-
zeci și șase, patruzeci și șapte... numără el, pu-
nându-i pe un prosop de hârtie.

— Nu-i frumos să numeri păduchi! spuse
fratele lui mai mic, Petre Perfect, ștergându-și
gura cu șerbetul lui fără pată. Nu-i aşa, mamă?

— Nu, în mod cert nu! zise mama.

Tata se pieptănă și el cu pieptenele de pă-
duchi și se strâmbă dezgustat.

— Pfff! exclamă el.

Mama se pieptănă și ea cu pieptenele de pă-
duchi.

— Bleeeah! exclamă ea.

Mama îl pieptănă pe Petre Perfect. O dată.
Încă o dată. Și încă o dată.

— N-ai păduchi, Petre! zise ea zâmbind. Ca
de obicei! Bravo, dragul meu!

Petre Perfect zâmbi cu modestie.

— Asta pentru că mă spăl pe cap și mă piep-
tăn în fiecare seară.

Nic îi aruncă o privire furioasă. E adevărat,
părul lui e murdar, dar...

— Păduchilor le place părul curat, zise el.

„Lasă că vezi tu!“, își zise Nic. Și, când nu se uita nimeni la el, luă câțiva păduchi de pe prosopul de hârtie, se apropie de Petre și îl apucă de o șuvită de păr.

ȚOP!

Hâș! Hâș!

— Mamă, Nic mă trage de păr! țipă Petre.

— Potolește-te, Nic! strigă tata.

— Nu-l trag de păr! zise Nic indignat. Voi am să văd cât de curat e. E foarte curat și mătăsos! adăugă el mieros. Ce n-aș da să fie și părul meu la fel de curat ca al lui Petre!

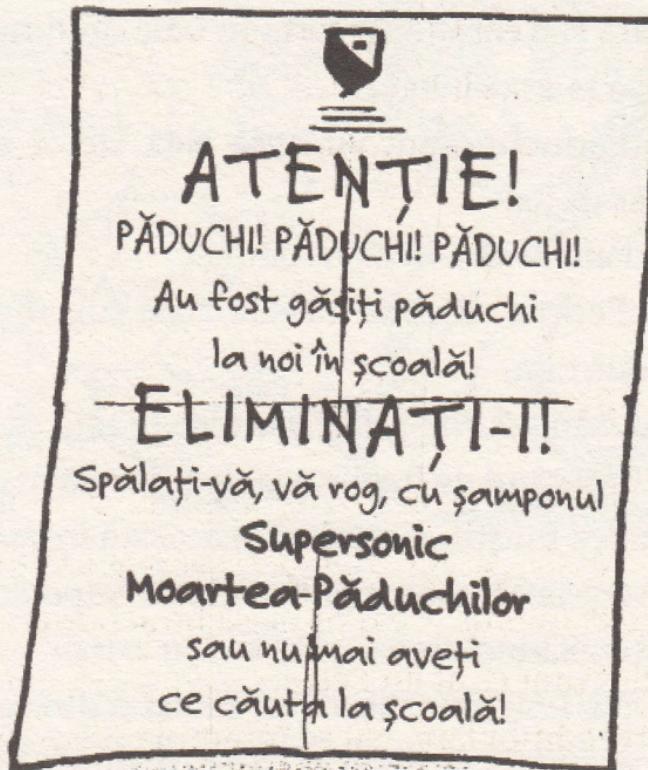
Petre zâmbi larg. Nu se întâmpla prea des ca Nic să spună ceva frumos despre el.

— Mda, zise mama încruntată. Toată lumea sus. E timpul să ne dăm cu șamponul antipăduchi!

— NU! țipă Nic Năstrușnic. NU ȘAMPO-NUL ĂLA!

Nic ura șamponul împuțit și îngrozitor mai mult decât ura să aibă păduchi. Astăzi, doamna

învățătoare Gina Ghilotina le-a trimis părinților
Respect pentru oameni și cărti
un bilet legat de păduchi:

Bineînțeles, Nic motitolise și aruncase billetul. Nu voia în ruptul capului să simtă iar șamponul scârbos antipăduchi pe părul lui. Niciodată! Ce ghinion că l-a văzut mama scărpinându-se în cap.

— Altfel nu putem scăpa de păduchi! zise tata.

— Dar nu funcționează niciodată! țipă Nic.
Respect pentru cărți și cărți de cărți
Apoi o luă la fugă spre ușă. Mama și tata îl prinseră și îl duseră cu forță în baie, în timp ce Nic țipa și se zvârcolea.

— Păduchii sunt vii, urlă Nic. De ce să îi omorâm?

— Pentru că... începu mama.
— Pentru că sunt insecte care sug sânge,
continuă tata.

Sug sânge? Nic nu se gândise la asta nicio-dată. Profitând de fracțiunea de secundă în care Nic stătea liniștit, cugetând la această informație interesantă, mama goli sticla de Supersonic Moartea-Păduchilor.

— NUUU! țipă Nic, dând disperat din cap și împroșcând cu șampon în toate părțile.

Șampon pe ușă. Șampon pe podea. Șampon pe mama și tata. Singurul loc unde nu ajunsese șampon era... capul lui Nic.

— Fii cuminte, Nic! strigă tata, ștergându-și șamponul de pe cămașă.

— Atâta zgromot pentru nimic! spuse Petre.
Nic se repezi la el. Mama îl prinse de guler și îl ținu.

— Petre, nu-i frumos să vorbești aşa cu Nic! Nu e toată lumea la fel de curajoasă ca tine! îl certă mama.

— Ai dreptate, mamă! zise Petre Perfect. Am fost nepoliticos și rău! Promit că nu mai fac! Îmi pare foarte rău, Nic, iartă-mă!

Mama îi zâmbi.

— Ce frumos ţi-ai cerut scuze, Petre! îl lăudă ea. Nic, o să cumpăr mâine şampon! oftă ea.

„Pfiu!“, își zise ușurat Nic, scărpinându-se strășnic. Măcar astăzi a scăpat.